

handler uforarbejdede lægemidler engros. Under hensyn til disse ændringer i apotekerloven foreslås det, at de i de nævnte virksomheder beskæftigede personer også bringes ind under bestemmelsen i § 4 i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Til § 2.

Stk. 1 og stk. 2 svarer til stk. 1—3 i den nugældende § 9, hvilket betyder, at man indenfor sundhedsstyrelsens apotekerafdeling bevarer et kollegialt styre ved medicinaldirektøren, en apoteker og en farmaceutisk kandidat.

Efter den gældende lov benævnes den farmaceutiske kandidat som konsulent, men man har foreslået denne benævnelse slettet som mindre korrekt, da den pågældende ikke blot har en rådgivende funktion, men tillige deltager i afgørelserne. I den gældende lov tilføjes, at den farmaceutiske kandidat skal have ansættelse på et apotek, men ikke selv må drive et sådant. Denne tilføjelse vil fremtidig være overflødig, da man i § 12 i apotekerlovforslaget netop

har defineret ordet „provisor“ som en apoteksansat farmaceutisk kandidat.

Bestemmelsen i den nugældende lovs § 9, stk. 2, i slutningen, hvorefter mindre vigtige sager kan behandles af medicinaldirektøren i forening med apotekeren, foreslås ophævet, således at forretningsgangen ved ekspeditionen af mindre vigtige sager, hvor kollegial behandling af den enkelte sag i almindelighed vil være unødvendig, overlades til praksis.

Indenrigs- og boligministeriet har ikke ment at burde fremsætte forslag om oprettelse af en kontorchefstilling i apotekerafdelingen, som foreslået af apotekerkommissionen, idet man anser det for hensigtsmæssigt at udskyde den endelige stillingtagen til dette spørgsmål, indtil man har indhøstet erfaring for, i hvilket omfang den nye lov om apotekervæsenet vil influere på arbejdet i afdelingen.

Reglen i stk. 3 om behandling af indstillinger til ledige apoteksprivilegier er af praktiske årsager tillige foreslået optaget i apotekerloven, jfr. lovforslagets § 7, stk. 3.

Stk. 4 svarer til den nugældende lovs § 9, stk. 4.